ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Ιουνίου 1999 *

Στην υπόθεση Τ-138/98,

Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV), συνεταιριστική εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Sables d'Olonne (Γαλλία),

Alain André, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu (Γαλλία),

Thierry Arnaud, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Alain Augerau, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Jean-Luc Bernard και Angélique Bernard, εφοπλιστές, κάτοικοι της Ile d'Yeu,

Pascal Burgaud, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

José Burgaud, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Bruno Chiron και Jean Noury, εφοπλιστές, κάτοικοι της Ile d'Yeu,

Fabien Gaillard, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Bruno Girard, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Denis Groisard, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Fabrice Groisard, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Armement Islais SARL, εταιρία γαλλικού δικαίου με έδρα την Ile d'Yeu,

Marc Jolivet, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Yannick Orsonneau, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Christian Rafin, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Éric Rivalin, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Éric Taraud, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Fernand Voisin και Alain Voisin, εφοπλιστές, κάτοικοι της Ile d'Yeu,

Patrick Voisin, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

Yeu Pêcheries SA, εταιρία γαλλικού δικαίου με έδρα την Ile d'Yeu,

Bernand Zereg, εφοπλιστής, κάτοικος της Ile d'Yeu,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκπροσωπούμενοι από τις Lise Funck-Brentano και Stéphanie Ponsot, δικηγόρους Παρισίων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Jacques Neuen, 9, avenue Guillaume,

προσφεύγοντες,

υποστηριζόμενοι από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπουμένη από τον Jean-François Dobelle, βοηθό διευθυντή στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, τις Christina Vasak, βοηθό γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση, Kareen Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στην ίδια διεύθυνση, και τον Claude Chavance, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους John Carbery και Lauri Railas, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1239/98 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 894/97 για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 171, σ. 1),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Διαδικασία και επιχειρήματα των διαδίκων

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Αυγούστου 1998, η εταιρία Armement coopératif artisanal vendéen και 22 άλλοι Γάλλοι εφοπλιστές που χρησιμοποιούν τα σκάφη τους για την αλιεία τόνου, εγκαστεστημένοι στην Ile d'Yeu (στο εξής: προσφεύγοντες) άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1239/98 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 894/97 για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 171, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθόσον απαγορεύει, από την 1η Ιανουαρίου 2002, τη χρησιμοποίηση, από σκάφη που φέρουν σημαία κράτους μέλους, παρασυρόμενων διχτυών για την αλιεία ορισμένων ειδών ιχθύων, μεταξύ των οποίων είναι ο λευκός τόνος.

2 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Οκτωβρίου 1998, το Συμβούλιο άσκησε ένσταση περί απαραδέκτου, δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας. Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως αυτής στις 11 Ιανουαρίου 1999.

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Νοεμβρίου 1998, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων.

4 Με διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου, της 30ής Νοεμβρίου 1998, επετράπη η παρέμβαση της Γαλλικής Δημοκρατίας προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων.

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Δεκεμβρίου 1998, το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τη Silva de Lapuerta, abogado del Estado, της υπηρεσίας κοινοτικών διαφορών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel Servais, ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου.

6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιανουαρίου 1999, το διοικητικό διαμέρισμα της Vendée (Γαλλία), εκπροσωπούμενο από την Béatrice Ghelber, δικηγόρο Παρισιού, ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων. Προς στήριξη του αιτήματός του για παρέμβαση, το διοικητικό διαμέρισμα της Vendée ισχυρίζεται, πρώτον, ότι οι αλιείς της Ile d'Yeu, που αντιπροσωπεύουν το 17 % των εν ενεργεία ναυτικών της Vendée, εξασφαλίζουν μεγάλο μέρος της αλιείας του διαμερίσματος. Η οικονομία της Ile d'Yeu εξαρτάται από την αλιεία του λευκού τόνου. Επομένως, πολλές θέσεις απασχολήσεως αλιέων κινδυνεύουν να εξαφανιστούν σε περίπτωση απαγορεύσεως των παρασυρόμενων απλαδιών. Δεύτερον, το διοικητικό διαμέρισμα της Vendée αναφέρει ότι παρέσχε σημαντική οικονομική υποστήριξη στη ναυτική δραστηριότητα της Ile d'Yeu συμβάλλοντας, αφενός, στον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών, από τα οποία ορισμένα χρησιμοποιούν παρασυρόμενα δίχτυα, και, αφετέρου, στην υπαγωγή στους ευρωπαϊκούς υγειονομικούς κανόνες της αγοράς του με πλειοδοσία, η οικονομική ισορροπία του οποίου θα διακυβευθεί αν ο προσκομιζόμενος λευκός τόνος μειωθεί.

7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Ιανουαρίου 1999, η κοινότητα της Ile d'Yeu (στο εξής: Ile d'Yeu), εκπροσωπουμένη από τον René Houssin, δικηγόρο Νάντης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Jacques Neuen, 1, place du Théâtre, ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων. Ισχυρίστηκε ότι η οικονομική και κοινωνική δομή της εξαρτάται κυρίως από τον τομέα της αλιείας και ειδικότερα από την αλιεία του τόνου. Άνω του 50 % των 45 αλιευτικών σκαφών που έχουν άδεια για τη χρησιμοποίηση παρασυρομένων απλαδιών στη Γαλλία έχουν την έδρα τους στην Ile d'Yeu. Το ειδικό συμφέρον της Ile d'Yeu για την επίλυση της διαφοράς πιστοποιείται εξάλλου από την ανακοίνωση της Επιτροπής της 8ης Απριλίου 1994 για τη χρήση των μεγάλων παρασυρόμενων απλαδιών στα πλαίσια της κοινής αλιευτικής πολιτικής [COM (94) 50 τελικό], στην οποία αναφέρεται: «η Ile d'Yeu αποτελεί ειδικό πρόβλημα. 21 σκάφη για την αλιεία του λευκού τόνου με παρασυρόμενα απλάδια αλίευσαν το 1993, απ' αυτά δε τα 15 κατά παράβαση. Το επάγγελμα αυτό αποτελεί σημαντικό συστατικό μέρος της αλιευτικής δραστηριότητας, η οποία αποτελεί τον κύριο άξονα της οικονομικής ζωής της Ile d'Yeu. Αν η αλιεία του λευκού τόνου με απλάδια πρέπει εκεί να σταματήσει, πέραν των προσωρινών μέτρων που θα καταστήσουν δυνατό να αποφευχθεί άμεση κρίση, πρέπει να καταρτισθεί ένα συνολικό πρόγραμμα για τη διερεύνηση όλων των εναλλακτικών δραστηριοτήτων και, αφού επιλεχθούν οι λύσεις για την απόκτηση των αναγκαίων χρηματοδοτικών μέσων».

8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τους Gérard Berscheid, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Thomas van Rijn, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου.

9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Φεβρουαρίου 1999, η Ιρλανδία, εκπροσωπουμένη από τον Michael A. Buckley, Chief State Solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιρλανδίας, 28, route d'Arlon, ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων.

10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Φεβρουαρίου 1999, ο Thomas Kennedy και οι δεκατρείς λοιποί αλιείς των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα, όλοι εγκατεστημένοι στην Ιρλανδία και μέλη της Irish Tuna Association (στο εξής: μέλη της ITA), εκπροσωπούμενοι από τους

Donal O'Donnell, SC, John Devlin, barrister, και Gregory Casey, solicitor, North Main Street, Bandon (Ιρλανδία), ζήτησαν να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων. Τα μέλη της ITA αναφέρουν ότι η αλιεία του τόνου αντιπροσωπεύει το 50 έως 70 % του κύκλου εργασιών τους και ότι πραγματοποιείται κυρίως με παρασυρόμενα απλάδια, οπότε η απαγόρευσή τους θα προκαλέσει τη μείωση της δραστηριότητάς τους και απώλεια θέσεων απασχολήσεως.

11 Σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού Διαδικασίας, οι εν λόγω αιτήσεις παρεμβάσεως επιδόθηκαν στους προσφεύγοντες και το καθού, καθώς και στην παρεμβαίνουσα Γαλλική Δημοκρατία. Καμία από αυτές δεν προέβαλε αντιρρήσεις ως προς το παραδεκτό των αιτήσεων παρεμβάσεως. Πάντως, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι το διατυπωθέν από τα μέλη της ITA αίτημα στο δικόγραφό τους περί αιτήσεως παρεμβάσεως, με το οποίο επιδιώκεται να εξεταστεί η νομιμότητα του προσβαλλομένου κανονισμού, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 184 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 241 ΕΚ), πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

12 Σύμφωνα με το άρθρο 37, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του ιδίου Οργανισμού, τα κράτη μέλη και τα όργανα της Κοινότητας δύνανται να παρεμβαίνουν στις διαφορές που υποβάλλονται στο Πρωτοδικείο. Δεδομένου ότι οι υποβληθείσες από το Βασίλειο της Ισπανίας, την Επιτροπή και την Ιρλανδία αιτήσεις παρεμβάσεως ασκήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 115 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, πρέπει επομένως να γίνουν δεκτές.

13 Κατά το άρθρο 37, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το δικαίωμα παρεμβάσεως στις διαφορές που υποβάλλονται στο Πρωτοδικείο ανήκει επίσης σε κάθε άλλο πρόσωπο που έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς.

14 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η έννοια του συμφέροντος στην επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 37, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, πρέπει να νοείται ως άμεσο και ενεστώς για την ευδοκίμηση των αιτημάτων [διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 1981, 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 και 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 1041, σκέψη 9· διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1997, C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I), National Power και PowerGen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-3491, σκέψη 53· διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 1998, T-191/96, CAS Succhi di Frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-573, σκέψη 28]. Πρέπει ιδίως να εξεταστεί αν ο αιτών την παρέμβαση θίγεται ευθέως από την προσβαλλομένη πράξη και αν είναι βέβαιον ότι έχει συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς (διάταξη του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 1960, 25/59, Κάτω Χώρες κατά Ανωτάτης Αρχής, Rec. 1960, σ. 787, 792, και προπαρατεθείσα διάταξη National Power και PowerGen κατά Επιτροπής, σκέψη 53).

15 Όσον αφορά τις υποβληθείσες από τους τοπικούς ή περιφερειακούς φορείς αιτήσεις παρεμβάσεως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι περιφέρειες που εξασφαλίζουν την υπεράσπιση των συμφερόντων επιχειρηματιών εγκατεστημένων στο έδαφός τους είχαν το απαιτούμενο συμφέρον για να παρέμβουν στο πλαίσιο εκδικάσεως προσφυγών που βάλλουν κατ' αποφάσεων της Επιτροπής οι οποίες προβλέπουν την κατάργηση προνομιακών ναύλων προς όφελος αποκλειστικώς, στη μία περίπτωση, των εγκατεστημένων στο έδαφός τους επιχειρήσεων ή αποκλειστικώς, στην άλλη περίπτωση, ως προς τα παραγόμενα ή μεταποιούμενα επί του εδάφους τους προϊόντα (διατάξεις του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1992, C-6/92, Federmineraria κ.λπ. κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσες στη Συλλογή). Ομοίως, το Πρωτοδικείο έχει πει ότι περιφερειακοί φορείς, μέρος του εδάφους των οποίων φέρει το όνομα της γεωγραφικής ονομασίας που είναι καταχωρημένη στον προσβαλλόμενο στο πλαίσιο της διαφοράς που υποβλήθηκε ενώπιόν του κανονισμό (διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 24ης Μαρτίου 1998, T-109/97, Molkerei Großbraunshain και Bene Nahrungsmittel κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 11), ή ως προς τους οποίους αποδείχθηκε ότι η οικονομική και κοινωνική δομή τους εξαρτάται ουσιωδώς από τον τομέα που θίγει ο προσβαλλόμενος κανονισμός (διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1996, T-194/95 intv I, Area Cova κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-591, σκέψεις 2 και 7), δικαιολογούσαν στην ύπαρξη έννομου συμφέροντος προς παρέμβαση.

16 Υπό το φως της νομολογίας αυτής, παρατηρείται, κατ' αρχάς, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, καθόσον απαγορεύει, από 1ης Ιανουαρίου 2002, τη χρησιμοποίηση από τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη παρασυρομένων απλαδιών προοριζομένων για την

αλιεία ορισμένων ειδών, μπορεί να επηρεάσει τα συμφέροντα όλων των εγκατεστημένων στα κράτη μέλη επιχειρηματιών που ασκούν τις αλιευτικές δραστηριότητές τους χρησιμοποιώντας την τεχνική στην οποία αναφέρεται ο εν λόγω κανονισμός.

17 Επομένως, τα μέλη της ΙΤΑ, που είναι εγκατεστημένα στην Ιρλανδία, έχουν συμφέρον στη λύση της διαφοράς, στο μέτρο που ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα μπορούσε να τα εμποδίσει να συνεχίσουν μέρος της αλιευτικής δραστηριότητάς τους και να βλάψει τα εισοδήματά τους. Πάντως, πρέπει να μη ληφθούν υπόψη ως πρόωρες οι παρατηρήσεις που ήδη υποβλήθηκαν επί της ουσίας της διαφοράς από τα μέλη της ΙΤΑ και να κληθούν αυτά να εκθέσουν, λυσιτελώς, τους ισχυρισμούς τους γραπτώς, τους οποίους προβάλλουν προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων, χωρίς να προδικάζεται στο στάδιο αυτό το παραδεκτό τους.

18 Η Ile d'Yeu επίσης έχει άμεσο και ενεστώς συμφέρον κατά την έννοια της ανωτέρω νομολογίας, παρ' όλον ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά αποκλειστικά τους εγκατεστημένους στο έδαφός της επιχειρηματίες, εφόσον αποδεικνύεται, κατά τρόπο μη αμφισβητούμενο, ότι η οικονομική και κοινωνική δομή της εξαρτάται ουσιωδώς από την αλιευτική δραστηριότητα, μεγάλο μέρος της οποίας ασκείται με παρασυρόμενα απλάδια, η δε διατήρηση του προσβαλλομένου κανονισμού θα μπορούσε να απαιτήσει πρόγραμμα για την αναπροσαρμογή του συνόλου της τοπικής αυτοδιοικήσεως και της νήσου.

19 Το συμφέρον προς παρέμβαση, το οποίο επικαλείται το διαμέρισμα της Vendée, στηρίζεται στον κίνδυνο μειώσεως της αλιευτικής δραστηριότητας με παρασυρόμενα απλάδια που ασκείται από τους εγκατεστημένους στην Ile d'Yeu επιχειρηματίες, που θα μπορούσε να προκαλέσει μείωση των θέσεων απασχολήσεως και των δραστηριοτήτων που συνδέονται με αυτή στο εν λόγω τμήμα του εδάφους της.

20 Εντούτοις, δεν αποδεικνύεται, ούτε εξάλλου προβάλλεται ο ισχυρισμός, ότι η οικονομική και κοινωνική δομή του διαμερίσματος της Vendée στο σύνολό του εξαρτάται ουσιωδώς από τις δραστηριότητες αυτές. Όμως, το γενικό συμφέρον, που μπορεί να έχει το διαμέρισμα να επιτύχει ευνοϊκό αποτέλεσμα για την οικονομική άνθιση των εγκατεστημένων στην Ile d'Yeu επιχειρήσεων και, συνεπώς, σε επίπεδο απασχολήσεως στη γεωγραφική περιοχή όπου αυτές ασκούν τις δραστηριότητές τους, δεν μπορεί, από μόνο του, να δικαιολογήσει παρέμβαση στη διαφορά υπό την έννοια της

προπαρατεθείσας νομολογίας, δεδομένου ότι ένα τέτοιο συμφέρον έχει έμμεσο και απομακρυσμένο χαρακτήρα (προπαρατεθείσα διάταξη Ludwigshafener Walzmühle Erling κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψεις 8 και 9). Εξάλλου, τα επιχειρήματα του διαμερίσματος της Vendée προς στήριξη της αιτήσεώς του για παρέμβαση δεν στηρίζονται σε άμεσο συμφέρον επιλύσεως της διαφοράς, αλλά στο υποτιθέμενο συμφέρον άλλης παρεμβαίνουσας, εν προκειμένω της Ile d'Yeu.

21 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αίτηση παρεμβάσεως του διαμερίσματος της Vendée πρέπει να απορριφθεί, αλλ' ότι οι αιτήσεις παρεμβάσεως των μελών της ITA και της Ile d'Yeu πρέπει, αντιθέτως, να γίνουν δεκτές.

22 Στο μέτρο που το καθού κατέθεσε ένσταση περί απαραδέκτου, επί της οποίας δεν υπάρχει ακόμη απόφαση, πρέπει, κατ' αρχάς, να ακουστούν τα αιτήματα, οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των παρεμβαινουσών επί του ζητήματος αυτού, με εξαίρεση τη Γαλλική Δημοκρατία η οποία, με υπόμνημα που κατέθεσε στις 2 Φεβρουαρίου 1999 στη Γραμματεία, ανέπτυξε ήδη τις παρατηρήσεις της.

Επί των δικαστικών εξόδων

23 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, απόφαση για τα έξοδα λαμβάνεται με την απόφαση ή διάταξη που περατώνει τη δίκη. Δεδομένου ότι η παρούσα διάταξη περατώνει τη δίκη έναντι του διαμερίσματος της Vendée, πρέπει να ληφθεί η απόφαση για τα σχετικά με την αίτησή της για παρέμβαση έξοδα.

24 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του ιδίου Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Ελλείψει αιτημάτων ως προς τα έξοδα, πρέπει έκαστος των διαδίκων να φέρει τα δικά του έξοδα σχετικά με την υποβληθείσα από το διαμέρισμα της Vendée αίτηση παρεμβάσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την αίτηση παρεμβάσεως του διαμερίσματος της** Vendée.

2) **Το διαμέρισμα της** Vendée **καθώς και οι προσφεύγοντες και το καθού φέρουν τα δικά τους έξοδα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως του διαμερίσματος της** Vendée.

3) **Επιτρέπεται η παρέμβαση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Επιτροπής στην υπόθεση T-138/98 προς υποστήριξη των αιτημάτων του καθού.**

4) **Επιτρέπεται η παρέμβαση της Ιρλανδίας, της κοινότητας της** Ile d'Yeu, **καθώς και του** Thomas Kennedy **και των δεκατριών λοιπών αιτούντων παρέμβαση, των οποίων ο κατάλογος επισυνάπτεται σε παράρτημα, στην υπόθεση Τ-138/98 προς υποστήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων.**

5) **Αντίγραφο όλων των εγγράφων της διαδικασίας θα επιδοθεί στους παρεμβαίνοντες μερίμνη του Γραμματέα.**

6) **Τάσσεται προθεσμία στους παρεμβαίνοντες, εκτός της Γαλλικής Δημοκρατίας, για να αναπτύξουν γραπτώς τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα προς υποστήριξη των αιτημάτων τους, τα οποία περιορίζονται κατ' αρχάς στο παραδεκτό της προσφυγής.**

7) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 3 Ιουνίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf